

LANȚUL CELOR TREI FEMEI ÎNALTE

Trei femei înalte

Cel mai nou spectacol care se joacă pe scena Teatrului „Sică Alexandrescu” din Brașov a avut premiera exact în timpul săptămânii Școala Altfel, așa că sala a fost (arhi)plină de copii și adolescenți. E și normal, și firesc, fiind vorba de o punere în scenă a lui I.L. Caragiale, spectacol (în primul rând) pentru copii, intitulat *D’ale lui Nenea Iancu sau Lanțul slăbiciunilor*. Dramatizarea este realizată de Oana Răsuceanu (după *Schițe*), scenografia îi aparține Luanei Drăgoiescu, iar regia – lui Mihai Manolescu.

Piesa are (foarte) multe personaje, jucate de actorii Marius Cisar, Vlad Jipa, Marius Cordoș, Maria Gârbovan, George Custură, Ligia Stan, Mirela Borș, Oana Hui și Relu Sirișteanu. Maria Gârbovan interpretează – impecabil – ... opt roluri, toate memorabile, de la Micul Ftiriade la cei cinci elevi, dar cel mai original și probabil că și mai complicat rol e al lui Bubico. E prima oară când văd rolul cățelului Bubico jucat de un actor, nu de un cățeluș. Tînăra actriță a lătrat în toate felurile și a intrat în toate stările prin care trece Bubico, s-a mișcat perfect și i-a distrat la maximum pe copiii din sală, care nu se puteau abține să nu chicotească. La fel de haios a fost și rolul pedagogului de școală nouă, jucat de Marius Cordoș (care în această piesă mai e și conductor de tren, și șef de gară, prieten al negustorului din Cocioc – interpretat de George Custură). Nenea Iancu (Marius Cisar), care „simte enorm și vede monstruos”, stă la o masă din marginea scenei și trage sforile de pe caruselul de la târgul de Moși, care se învîrte încontinuu, astfel aducînd în fața spectatorilor situații și întîmplări ce oglindesc năravurile „soțietății” românești de pe vremea lui I.L. Caragiale, dar care se potrivesc la fix și în vremurile noastre de tranziție continuă. Un sistem corupt din cap pînă-n... talpa țării, cu profesori și părinți imorali, caraghioși și foarte înapoiți, dar care-și iubesc odraslele absurd și necondiționat.

O piesă și distractivă, și moralistă, pe care ar trebui s-o vadă și părinții, și profesorii, și elevii, dar o recomand tuturor iubitorilor de teatru: cel puțin o să vă distrați!

Trei femei înalte e o piesă de teatru despre vârste și viață, despre trecerea timpului și despre promisiuni, despre

prietenie și familie, despre bătrînețe și despre existența omului în general. O piesă care se mai joacă pe scena teatrului brașovean și pe care aș revedea-o, deci v-o recomand din start. Drama este scrisă de Edward Albee, cîștigător al premiului Pulitzer, considerat de americani unul din cei mai importanți dramaturgi ai sfîrșitului secolului XX, autor al altor piese celebre: *Cui i-e frică de Virginia Woolf?*, *Capra sau Cine e Sylvia?* sau *Zoo Story*...

Piesa este despre o femeie foarte în vîrstă, – jucată excepțional de Virginia Itta Marcu – bătrînă care-și tot amintește fragmente din biografia ei, pe care le tot repetă (ceea ce nu înseamnă doar că e vizitată de tanti-Roza-cu-scleroza, ci și că aceste amintiri sînt adevărate!). O ascultă – în afară de spectatori, firește – Gabriela Butuc, care interpretează rolul menajerei, și reprezentanta casei de avocatură, rol jucat de vestita actriță de cinema Ada Condeescu, pe care o cunoaștem din filmele de mare succes *Eu cînd vreau să fluier, fluier* și *Loverboy*. Prima parte e cam monotona, dar actrițele știu foarte bine să ne introducă astfel într-o atmosferă realist-existențialistă. N-am avut bătrîni în familie care să se chinuie și să nu poată să moară, dar am observat în sală oameni care lăcrimau... Dar a doua parte a piesei merita trecerea prin situația încordată și dură dinainte (care, totuși, poate fi scurtată...), aici Edward Albee folosind cele două actrițe mai tinere retrospectiv, personajul Adei Condeescu fiind personajul Virginiei Itta Marcu la douăzeci și ceva de ani, iar personajul Gabrielei Butuc din a doua parte e personajul Virginiei Itta Marcu la 50 de ani (ambele nu vor să creadă că vor ajunge „așa” și nu înțeleg cum se poate întîmpla așa ceva). Toate astea se întîmplă cînd bătrîna de 90 de ani e în comă (bătăile inimii ei fiind coloana sonoră), iar la căpătîiul ei s-a întors, după mulți ani de absență, fiul ei, jucat (fără cuvinte – la propriu) de Relu Sirișteanu. Regia îi aparține Sânzianei Stoican, iar scenografia – lui Valentin Vărlan. Conflictul generațiilor în interiorul unui singur om este minunat interpretat de cele trei actrițe, pe care le vedeți împreună doar în piesa *Trei femei înalte* de la Teatrul „Sică Alexandrescu” din Brașov. Vizionare plăcută și utilă!